

- Būdinys nikdy nemá zvrtný morf, a to i když se vztahuje ke slovesům, která jsou reflexiua tantum, cf. *juoktè* (BŪD) *juōkè-si* (VF) *iš manēš* ‘doslova se mi vysmáli’.
- Būdinys přijímá přízvuk na svém charakteristickém morfu *-te*. Ve spisovném jazyce dokonce máme dvě konkurující si normy: 1° *-te* přijímá přízvuk tehdy, když infinitív je přízvukován na slabice těsně předcházející suffixu *-ti* a ona slabika je neakútová (krátká, či cirkumflexová); 2° *-te* přijímá přízvuk vždy, když infinitív má ve svém vlastním kmeni před suffixem *-ti* pouze jednu slabiku. Příklad 2° je rozšířením případu 1°, přestože operuje se zcela jinými pojmy: žádný slovesný kmenotvorný suffix totiž nemůže být v infinitivním kmeni zároveň přízvukovaný a neakútový. Přesun přízvuku (INF) *dēg-ti*, *juōk-ti-s* → *deg-tè*, *juok-tè* (BŪD) odpovídá pravidlům 1° i 2°, přízvukování *bēg-te*, *žél-te*, jehož jsme užili v I/1.4.1, odpovídá normě 1°, zatímco podle normy 2° by bylo *bég-tè*, *žel-tè*.
- Nelze se vyjádřit k dloužení či nedloužení kmenového /ě/, /ǎ/ pod přízvukem, protože v důsledku přesunu přízvuku na suffix jsou kritické slabiky vždy bez přízvuku, cf. (INF) *pa-mēs-ti* ‘zahodit’, *at-ràs-ti* ‘nalézt’ → (BŪD) *mes-tè*, *ras-tè*.

Vidíme, že pro spojení INF, SUP a BŪD do jediného derivačního okruhu nejsou morfologické důvody. Toto spojení spočívá v tradici (včetně té, že būdinys se nazývá «druhý infinitív») a v indoeuropeistickém přesvědčení, že všechny tři formy jsou svým původem různé pádové tvary téhož slovesného substantíva. Nebudu toto přesvědčení vyvracet, pouze upozorním, že v systému litevského jazyka, ba ani v historickém rozpětí všech baltských jazyků nelze prokázat, že takové substantívum kdy existovalo, a pokud bychom se na ně chtěli dívat jako na substantívum defektní, vykazující pouze některé pádové tvary, čekaly by nás obrovské potíže sématické (jak je interpretovat?) i morfonologické (proč se prosodicky liší od ostatních?). Būdinys i supinum jsou tvary systémové, leč velmi okrajové. Je slušné se k nim vyjádřit. Kde se tak stane, je málo důležité. Stalo se. Více se jimi v tomto svazku zabývat nebudeme.

3.4 Podokruh futúra. Napodobení okruhu přítomného

Podokruh futúra charakterizuje kmenotvorné rozšíření *-s-*, jež se připíná za infinitivní kmen místo infinitivního suffixu *-ti*. Takto rozšířený kmen přijímá koncovky VF, stejně jako přijímá kmenotvorné formanty participia agentivního a deagentivního. Volbou formálních prostředků i formálním (leč pouze formálním) rozsahem svých derivačních možností se podokruh specifického kmene futurálního blíží derivačnímu okruhu kmene přítomného. Vyložíme si proto jemněji rozdíly mezi nimi.

Schéma FUT	singulár	plurál	duál
1. osoba	-s- <i>ī</i> -u (-s- <i>ī</i> -uo-)	-s- <i>i</i> -me (-s- <i>i</i> -mė-)	-s- <i>i</i> -va (-s- <i>i</i> -vo-)
2. osoba	-s- <i>i</i> (-s- <i>ie</i> -)	-s- <i>i</i> -te (-s- <i>i</i> -tė-)	-s- <i>i</i> -ta (-s- <i>i</i> -to-)
neosoba		-s	†

řadu starších dokladů na būdinys *žinte*, cf. *žinte pažistu*, *ale negentājuuos* ‘jo, znám se s ním, ale příbuzní nejsme’, *žinte nepažino*, *prastè nesuprāto* ‘nic nepoznali (= něčeho si nevšimli), nic nepochopili’. Ke slovesům *pāsakoti* ani *parduoti* žádný textový doklad na būdinys neznám.